

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

I løbet af det år, vi går ind i, siger mange avis-skrivere at vi kommer ud for en forfatningsafstemning, og derfor er det jo ikke unaturligt heller, at det optager en del af Folketingets partier i den åbningsredegørelsesdebat, som vi har her, og hr. Frank Jensen bliver nødt til at svare helt konkret på to enkle spørgsmål omkring det her med processen.

Det, der er Dansk Folkepartis håb, er sådan set, at ja- og nejsiden kan være nogenlunde enige om processen, så vi kan diskutere indholdet af forfatningen. Det vil være frugtbart. Men så bliver man jo nødt til at få svar på minimum to ting her, synes jeg.

Den ene er, om hr. Frank Jensen er enig med Dansk Folkeparti i, at fra der bliver udskrevet en folkeafstemning om forfatningen, til den bliver afholdt, bør der gå mindst 6 måneder, så der er god tid til, at alle kan engagere sig i debatten.

Den anden ting er, om hr. Frank Jensen vil være med til at sikre, at de økonomiske midler, statskassen giver til EU-oplysningsvirksomhed i forbindelse med sådan en forfatningsafstemning, bliver givet ligeligt til ja- og nejsiden.

De to helt enkle spørgsmål: at der er tilstrækkelig tid til debat og indhentning af oplysninger osv. osv. osv., og at alle, altså ja- og nejsiden, har lige adgang til at give oplysning ved hjælp af de offentlige midler, der bliver brugt til EU-oplysning.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

For så vidt angår det første spørgsmål, om vi her i dag skal låse os fast på, at der skal gå lige nøjagtig 6 måneder: Det kan jeg ikke gøre på Socialdemokratiets vegne, det har vi ikke haft lejlighed til at drøfte. Jeg har ikke mandat til det, men jeg kan sige, at der skal gå en rum tid.

Jeg vil også for mit eget vedkommende sige, at hvis hr. Thulesen Dahl spørger, hvad mit eget afsæt vil være, vil jeg gerne svare, for vi er jo i en dialog her. Jeg synes, at 6 måneder, fra den er udskrevet, til den er afholdt, er for lang tid, ganske enkelt fordi vi ved, at så er der ikke debat de første 3 måneder, og så kommer debatten først derefter.

Jeg synes, at 6 måneder er alt for lang tid, og det vil være ærgerligt i forhold til, at det her vigtige spørgsmål bliver noget, som har interesse, fra vi har vedtaget loven her i Folketinget. Ja, det har vi jo ikke, men vi har i hvert fald haft be-

handling her i Folketinget. Men om vi har endeligt vedtaget den endnu, ved vi jo sådan set heller ikke, men den skal jo vedtages ved en tredje behandling, og fra loven er vedtaget, skal der så være også tid til debat.

Mange steder foregår debatten jo i dag blandt dem, der er meget interesseret i det. Og af hensyn til dem, der ikke er så interesseret i det, skal der altså, fra vi har sat en folkeafstemningskampagne i gang, til de skal stemme, være interesse omkring sagen.

Med hensyn til det med pengene må jeg sige, at det har jeg ikke mulighed for at forholde mig til præcis i dag. Det har vi heller ikke drøftet i vores gruppe.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu er det jo en svær situation, Folketingets partier og ordførere og medlemmer, der ønsker at spørge, er placeret i her i dag. Ja, det er jo svært for alvor rigtigt at anklage hr. Frank Jensen for noget, når han bruger som argument, at han ikke rigtig har mandat til at sige det ene eller det andet. Eftersom Socialdemokratiet er ude i en formandsdiskussion, kan vi jo få indtrykket af, at det er derfor, hr. Frank Jensen ikke føler, han rigtig har mandat til at sige noget på partiets vegne. Men det er jo ejendommeligt, hvis vi ikke kan få svar på så enkle spørgsmål.

Det svar, vi så fik omkring det med tiden, var jo nedslående. Det var, at det gjorde ikke noget for hr. Frank Jensens vedkommende i hvert fald, hvis der var mindre tid end 6 måneder. Det var så en personlig betragtning.

Det andet var så i forhold til midlerne. Kan vi ikke også få en personlig betragtning over det? Mener hr. Frank Jensen så – så kan svaret være en del af formandskampagnen, eller hvad det nu er, eller på vegne af Socialdemokratiet – her i dag, at det er fornuftigt, at der mellem ja- og nejsiden er en ligelig fordeling af de midler, der kommer fra staten, altså de offentlige midler til oplysningsvirksomhed frem til sådan en forfatningsafstemning? Mener hr. Frank Jensen, det er et fornuftigt udgangspunkt at tage?

KL 15.30

Eller mener hr. Frank Jensen, det er helt rimeligt, hvis man f.eks. bruger en ulige fordeling, hvor jasiden sætter sig på en meget stor del af de oplysningsmidler, der bliver til rådighed i forbindelse med en kommende folkeafstemning? Vi må kunne få et svar fra hr. Frank Jensen på, hvad han selv mener om det.